

deeltaget i som Minister at foreslaae, nemlig Grundloven (Hør I). Jeg troer altsaa, at man tør holde fast ved, at vi staae her som Rigsdagsmænd, og at vi ikke kunne forverle vor Stilling med Ministeriets.

Man har stærkt fremhævet det Ansvar, som vi skulde pådrage os ved at stemme med Nei. Ja, hvo føler ikke dette Ansvar. Hvo har ikke følt det fra det Dieblif, han blev kaldet til denne Forsamling! Men det er i Virkeligheden ikke sandt, at der er større Ansvar for Nutid og Fremtid ved at stemme med Nei, end ved at stemme med Ja (Jo!). Det er ikke sandt; thi hvad er endnu vort Udgangspunkt, hvad er den Grund, hvorpaa vi staae? Det er Grundloven for Danmarks Rige, som Regeringen endnu lader besværges, sørend Medlemmerne kaldes til Sæde paa Rigsdagen. Jeg veed meget vel, at der er Mange, der i større eller mindre Grad have villet havt denne Grund anderledes lagt; Ingen skal villigere og hellere end jeg indrømme, at man ogsaa i sin Tid i denne Sal har søgt at faae denne Grund dannet paa anden Maade; men endnu afgiver den dog vort Standpunkt; Kongen yttrede selv, da han den 5te Juni for fire Aar siden stod i denne Sal, at dette Bænk skulde være „Grundvolden for vort elskede Fødelands fremtidige Udvikling“ (Hør I). Dersom man nu er enig i at sige, at vi her nærmest staae som Deeltagere i den lovgivende Magt, og, dersom man med mig er enig i, at vi endnu staae paa den samme, af Kongen nævnte Grundvold for vort Fødelands, for Danmarks Riges fremtidige Udvikling, saa vil jeg spørge: Paatager man sig da et større Ansvar ved at stemme med Nei end ved at stemme med Ja? Det forekommer

mig, at det idag endog er blevet tilstaaet af den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), at de Herrer, som stemme med Ja, votere, om jeg saa maa sige, § 4 ud af vor, paa den Maade, snart defekte Grundlov og i Stedet derfor en Paragraph af en ny Forsatning for hele Monarchiet. Hvo har altsaa størst Ansvar? De Herrer vide dog ikke engang rigtigt, om, naar Mænd saavel fra Lauenborg og Holsteen, som fra Slesvig efter deres Distte allerede nu være sammen med dem, disse dog ikke til Syvende og Sidst, i al Fald, som det mindre af flere Under, i denne Sag stemte med os og ikke med vore Modstandere i denne Forsamling. De Herrer maae dog erindre, at vi bevare Alt ukrænket for de kommende Rigsforsamlinger eller Monarchieforsamlinger, men, naar de have voteret, saa komme alle de andre Rigsforsamlinger ind i denne Sal med en mindre Ret end den, vi endnu i dette Dieblif have. De Herrer sætte de kommende Rigsforsamlinger imellem 99 Paragrapher af Grundloven for Danmarks Rige og een Paragraph af en afsendt Forsatning, hvortil der ikke er Fremgang, men som dog vil berøve Muligheden af en Tilbagegang til vor nuværende Ret. Jeg troer, paa den anden Side, at, naar man skulde gaae ud af denne Forsamling og træde frem for Valgerne eller for Folket, naar Noget af os ellers atter vilde stille sig paa Valg, saa kunde Enhver vel være bekendt at have sat sig i Stand til her at sige: Her bringe vi Eder den samme Ret, som I havde dengang, vi sendtes ind i denne Forsamling; Danmarks Riges Grundvold er endnu ikke blevet lemlestet ved Bortskærelsen af § 4.